

ikke alene et meget humant Tilsyn, men at ogsaa alle de, jeg har haft at gøre med, have forstaaet at visitere Skolen saaledes, at de virkelig kunde undersøge, paa hvilket Trin Skolen stod. Et er jo selv at være Lærer, et andet er, at man meget godt kan bedømme det Standpunkt, som Børnene staa paa i en Skole, og hvorledes Skolen i det hele taget ledes. Det geistlige Tilsyn, vi have haft, har i alt Fald en god Side, ja, det har to. Det er for det første et billigt Tilsyn, og jeg tror ogsaa, at man kan sige, at det gennemgaaende har været et humant Tilsyn, og jeg føjer til, at det — i alt Fald for saa vidt jeg har haft med det at gøre — er et ret dygtigt Tilsyn, og at de tilsynshavende virkelig have Forstand paa at visitere. Med Hensyn til Retten til at udskrive Børn i 13 Aars Alderen, vil jeg sige, at jeg er aldeles stemt for at indskrænke den. Jeg mener derfor ogsaa, at den bør indskrænkes lige saavel i Kjøbenhavn som paa Landet. Netop det, at man i Kjøbenhavn udskriver 800 Børn om Aaret i 13 Aars Alderen, er for mig en væsentlig Grund til at indskrænke denne Ret. Naar vi have delte Meninger om det rigtige i at indskrænke denne Ret, tror jeg, det kommer af, at vi lægge Hovedvægten enten paa Forældrenes eller paa Børnenes Ret, men efter min Mening bør vi, naar vi lovgive paa Skolevæsenets Omraade, først og fremmest tage Hensyn til Børnene, og jeg mener, det vilde være Uret mod dem, om man af Hensyn til Forældrenes økonomiske Kaar vilde beklippe Børnenes Ret til at faa Undervisning. Idet jeg altsaa kan slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser i alt væsentligt, vil jeg haabe og ønske, at de Stridpunkter, som ligge de forskellige Faktorer imellem, maa vise sig ikke at være større, end at der dog til sidst maa kunne opnaas Overenskomst mellem disse. Jeg tror for mit Vedkommende, at Uoverensstemmelserne ikke ere større og betydningsfuldere, end at Landstinget og Folketinget ikke ret vil kunne forsvare at lade Skoleloven strande for fjerde Gang paa noget af disse Punkter.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg maa tilstaa,

at jeg ikke kan være enig med den sidste ærede Taler, naar han mente at kunne gaa ud fra, at det er en afgjort Sag, at Loven, som den nu foreligger, skulde kunne gaa igennem i det andet Ting. Det tror jeg ikke paa. Derimod kan jeg udtale min Samstemning med det Ønske, det ærede Medlem fremkom med, at disse Uenighedspunkter ikke skulde være af værre Art, end at det skal kunne lykkes ved *gensidig* Imødekommen at komme ud over dem. Jeg maa sige, at det har gjort mig noget ondt, at Udvalgets Betænkning er kommen til at lyde saaledes, som den lyder. Dette vare vi jo rigtignok forberedte paa, idet den ærede Ordfører allerede ved første Behandling tilraadede, at Loven skulde føres tilbage til den Skikkelse, hvori den tidligere var bleven vedtaget af Folketinget. Jeg maa tilstaa, at jeg havde næret det Haab, at den Imødekommen, som Landstinget har vist, ved at gaa ind paa den foreslaede Affattelse af Kaldelsesparagraffen, skulde være bleven besvaret med en tilsvarende Imødekommen her i Tinget, saa at det skulde være lykkedes at føre Loven op igen i Landstinget i en saadan Form, at man kunde vente at faa den vedtagen, uden at den behøvede at gaa i Fællesudvalg. Nu, det har vist sig, at den Mand, som allerede ved første Behandling i Landstinget udtalte, at man maatte være forberedt paa, at Sagen kom i et Fællesudvalg, synes at have set klarere, thi jeg kan ikke nægte, at det er min Overbevisning, at saaledes som Forslaget nu foreligger, vil det, saafremt det vedtages i samme Form ved tredje Behandling, komme til Syne igen her i Folketinget.

Jeg skal nu udtale mig lidt om de enkelte Punkter. Først maa det være mig tilladt at sige et Par Ord om en Udtalelse, der staaar i Betænkningen. Der er sagt i Betænkningen, at Kommunalbestyrelserne ville nu efter § 17 let kunne finde, hvilke Ansøgere der ere kvalificerede til Embedet, og en Indstilling af 3 saadanne vil da ikke kunne kasseres af den kaldsberettigede, medmindre ikke nogen af de indstillede i Henseende til udvist Lærerdygtighed og moralsk Vandel findes skikket eller værdig til Embedet, hvilket sikkert aldrig vil være Tilfældet. I og for sig kunde disse Ord